

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΕΡΙΦ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

Δ/νση: Λ. Συγγρού 15 – 17

Τ.Κ.: 117 43 Αθήνα

Τηλ.: **213 20 63 822**

213 20 63 776

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Συνεδρίαση 51^η

Απόφαση υπ' αριθμ. 1764/2025

Στην Αθήνα, σήμερα **11-11-2025**, ημέρα **Τρίτη** και ώρα **13:00'**, στο κτίριο της Περιφέρειας Αττικής (Λ. Συγγρού 15-17), συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση η **Περιφερειακή Επιτροπή**, ύστερα από την υπ' αριθ. πρωτ: **1377327/7-11-2025** πρόσκληση του Προέδρου της, η οποία κοινοποιήθηκε νόμιμα στα μέλη της, στις 7/11/2025.

Θέμα 2^ο εκτός ημερήσιας διάταξης

Άσκηση ή μη αίτησης για την αναίρεση της υπ' αριθ. 1621/2025 απόφασης του 6ου Τριμελούς Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Στην συνεδρίαση συμμετέχουν:

Ο Πρόεδρος της Περιφερειακής Επιτροπής, κος Νικόλαος Χαρδαλιάς και

Τα τακτικά μέλη της Περιφερειακής Επιτροπής κ.κ.:

- Τουμαζάτου Μαριάννα
- Κωνσταντέλλου Αθηνά
- Παπασπύρου Αθανασία
- Βάρσου Μαργαρίτα
- Βλάχου Γεωργία
- Λογοθέτη Αικατερίνη
- Γεράκη Αικατερίνη

Τα αναπληρωματικά μέλη:

- Μακρή Σταυρούλα (Ρούλα)
- Αγγέλης Σπυρίδων
- Μαγκανάρης Νικόλαος

Απόντες από την συνεδρίαση:

Τα τακτικά μέλη της Περιφερειακής Επιτροπής κ.κ.:

- Γώγος Χρήστος
- Μπαλάφας Γεώργιος
- Κατσικάρης Δημήτριος

Εκ των ανωτέρω απόντων τακτικών μελών τα τρία (3) έχουν αντικατασταθεί από τα αναπληρωματικά μέλη.

Χρέη Γραμματέα της Περιφερειακής Επιτροπής εκτελεί η υπάλληλος της Περιφέρειας Αττικής, κα Παγώνα Μαλέρδου.

Αφού διαπιστώθηκε απαρτία καθώς στην συνεδρίαση συμμετέχουν 11 από τα 11 μέλη της Περιφερειακής Επιτροπής, και αποφασίστηκε ομόφωνα η συζήτηση του θέματος με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, ο πρόεδρος της Επιτροπής κ. Χαρδαλιάς Νικόλαος δίνει το λόγο στον κ. Λυκοτραφίτη, ο οποίος ενημερώνει τα μέλη της Περιφερειακής Επιτροπής για τα εξής:

1. Η Ε.Κ. άσκησε κατά της Περιφέρειας Αττικής την με χρονολογία κατάθεσης 12.7.2019 αγωγή (ΑΚΔ: ΑΓ 11366/2029), με την οποία ζητούσε, κατ' εφαρμογή των άρθρων 105 και 106 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα (Εισ.Ν.Α.Κ.), μετά την μετατροπή του αιτήματος της από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, να αναγνωρισθεί η υποχρέωση της εναγόμενης Περιφέρειας Αττικής να καταβάλει σε αυτήν, νομιμοτόκως, ως αποζημίωση, το συνολικό ποσό των **298.264,00 €**. Το ποσό αυτό αντιστοιχούσε: α) σε αυτοτελή αποζημίωση, ποσού 200.000,00 €, κατά το άρθρο 931 του Α.Κ. για τη μόνιμη αναπηρία – βλάβη που προκλήθηκε στην ενάγουσα Ε.Κ. εξαιτίας του

τραυματισμού της, που έλαβε χώρα στις 17.7.2014, λόγω εργατικού ατυχήματος, και ειδικότερα κατά τη διάρκεια της εργασίας της σε παιδική κατασκήνωση, όταν κατέπεσε πάνω της σιδερένια πόρτα, λόγω παράνομων, κατά τους ισχυρισμούς της, παραλείψεων των αρμοδίων οργάνων της εναγόμενης Περιφέρειας Αττικής, β) σε αποζημίωση ποσού 42.000,00 €, κατά το άρθρο 929 του Α.Κ. για την περιουσιακή (αποθετική) ζημία που υπέστη, κατά τους ισχυρισμούς της, από την ίδια ως άνω αιτία, γ) σε αποζημίωση συνολικού ποσού 6.264,00 €, κατά το άρθρο 930 παρ. 3 του Α.Κ. για πλασματικές δαπάνες αποκλειστικής νοσοκόμας και δ) σε χρηματική ικανοποίηση, ποσού 50.000,00 €, κατά το άρθρο 932 του Α.Κ. για την ηθική βλάβη που υπέστη, σύμφωνα με την ίδια, εξαιτίας του ανωτέρω τραυματισμού της. Επίσης, με την αγωγή της ζητούσε να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση ως προσωρινώς εκτελεστή.

2. Επί της ανωτέρω αγωγής της Ε.Κ. εκδόθηκε η υπ' αριθ. **472/2023** απόφαση του 28ου Τμήματος του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών με την οποία έγινε εν μέρει δεκτή η αγωγή της. Ειδικότερα, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε ότι ο τραυματισμός της ενάγουσας προκλήθηκε ένεκα παράνομων παραλείψεων των οργάνων της εναγόμενης Περιφέρειας Αττικής, οι οποίες συνίσταντο αφενός στην παράλειψη να διενεργήσουν πλήρη έλεγχο ως προς την κατάσταση των μονίμων εγκαταστάσεων της κατασκήνωσης, συνεπώς και της επίμαχης πόρτας, πριν από τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας της και αφετέρου στην παράλειψη να διενεργήσουν έλεγχο, μετά τη χορήγηση της άδειας αυτής, για τη διαπίστωση της ομαλής λειτουργίας της. Ως εκ τούτου, έκρινε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ότι η εναγόμενη Περιφέρεια Αττικής ευθύνεται σε αποζημίωση για την ανόρθωση της ζημιάς που υπέστη η ενάγουσα Ε.Κ. από το επίμαχο συμβάν (πτώση σιδερένιας πόρτας και καταπλάκωση αυτής με συνέπεια τον τραυματισμό της), σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 105 και 106 του Εισ.Ν.Α.Κ. και αναγνωρίστηκε η υποχρέωση της Περιφέρειας Αττικής να καταβάλει στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των **114.320,00 €** - το οποίο αντιστοιχούσε: α) σε επιδικαστέο ποσό αποζημίωσης για πλασματικές δαπάνες αποκλειστικού νοσοκόμου/οικιακού βοηθού, κατ' άρθρο 930 παρ. 3 Α.Κ., 4.320,00 € (ήτοι ποσό 1.080,00 € για 9 ημέρες νοσηλείας της στο ΚΑΤ και ποσό 3.240,00 € για 81 ημέρες μετά την έξοδο της από το νοσοκομείο που παρέμεινε κλινήρης στην οικία της), β) σε επιδικαστέο ποσό αυτοτελούς αποζημίωσης λόγω αναπηρίας εξαιτίας του τραυματισμού της, κατ' άρθρο 931 Α.Κ., 60.000,00 € και γ) σε επιδικαστέο ποσό για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, κατ' άρθρο 932 Α.Κ., 50.000,00 € - με τον νόμιμο τόκο (6% ετησίως) από την επίδοση της αγωγής (16.7.2019) σε αυτήν και έως την πλήρη εξόφληση, ενώ συμψηφίστηκαν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων. Σημειώνεται ότι με την προαναφερθείσα απόφαση το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο απέρριψε ως αναπόδεικτη την ένδικη αξίωση αποζημίωσης για την αποθετική ζημία της ενάγουσας (ύψους 42.000,00 €).

3. Κατά της υπ' αριθ. 472/2023 αποφάσεως του 28ου Τμήματος του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, η Περιφέρεια Αττικής άσκησε έφεση, με χρονολογία κατάθεσης 4.4.2023 (αριθμός εισαγωγής ΕΦ 691/4.4.2023) και με αριθμό καταχώρησης στο βιβλίο ενδίκων μέσων (ΑΒΕΜ) ΕΦ 979/20.4.2023, με την οποία ζητείτο, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στους λόγους της έφεσης, η εξαφάνιση, άλλως η μεταρρύθμιση της ως άνω οριστικής αποφάσεως, κατά το μέρος αυτής ως προς το οποίο έγινε δεκτή η με χρονολογία κατάθεσης 12.7.2019 αγωγή της εφεσίβλητης Ε.Κ. και αναγνωρίστηκε η υποχρέωση της εκκαλούσας Περιφέρειας Αττικής να καταβάλει στην εφεσίβλητη Ε.Κ. το συνολικό ποσό των 114.320,00 €, με τον νόμιμο τόκο (6%) ετησίως από την επίδοση της αγωγής σε αυτή (16.7.2019) και έως την πλήρη εξόφληση.

Επίσης, η εφεσίβλητη Ε.Κ. άσκησε αντέφεση κατά της ίδιας ως άνω οριστικής αποφάσεως (472/2023), με την οποία ζητούσε την εξαφάνιση της εκκαλούμενης αποφάσεως κατά το μέρος αυτής ως προς το οποίο το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο απέρριψε την ως άνω αγωγή της αντεκκαλούσας - εφεσίβλητης.

4. Οι ως άνω έφεση της Περιφέρειας Αττικής και αντέφεση της Ε.Κ. συνεκδικάσθηκαν λόγω συνάφειας, διότι στρέφονταν κατά της ίδιας ως άνω δικαστικής αποφάσεως (472/2023), από το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών κατά την δικάσιμο της 11.4.2024 και εκδόθηκε η υπ' αριθ. **1621/2025** απόφαση του 6ου Τριμελούς Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών με την οποία έγινε εν μέρει δεκτή η έφεση της Περιφέρειας Αττικής, μεταρρυθμίστηκε η εκκαλούμενη υπ' αριθ. 472/2023 οριστική απόφαση του 28ου Τριμελούς Τμήματος του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και αναγνωρίστηκε η υποχρέωση της Περιφέρειας Αττικής να καταβάλει στην εφεσίβλητη Ε.Κ. το συνολικό ποσό των **84.320,00 €** - το οποίο αντιστοιχεί: α) σε ποσό αποζημίωσης για πλασματικές δαπάνες αποκλειστικού νοσοκόμου/οικιακού βοηθού, κατ' άρθρο 930 παρ. 3 Α.Κ., 4.320,00 € (1.080,00 € + 3.240,00 €) [όπως είχε κριθεί με την εκκαλούμενη απόφαση], απορριπτομένων των περί του αντιθέτου προβαλλόμενων από την Περιφέρεια Αττικής και την Ε.Κ. με την έφεση και την αντέφεση, αντίστοιχα, ως αβάσιμων, β) σε ποσό αυτοτελούς αποζημίωσης λόγω αναπηρίας εξαιτίας του τραυματισμού της, κατ' άρθρο 931 Α.Κ., 30.000,00 € (αντί 60.000,00 € που είχε επιδικασθεί στην εφεσίβλητη Ε.Κ. με την εκκαλούμενη υπ' αριθ. 472/2023 απόφαση του 28ου Τριμελούς Τμήματος του

Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών), κατά τον εν μέρει βάσιμο λόγο της έφεσης της Περιφέρειας Αττικής, μεταρρυθμιζόμενης της εκκαλούμενης απόφασης κατά το σχετικό κεφάλαιο της και γ) σε ποσό για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, κατ' άρθρο 932 Α.Κ., 50.000,00 € (όπως είχε κριθεί με την εκκαλούμενη απόφαση), απορριπτομένων των περί του αντιθέτου προβαλλόμενων λόγων με την έφεση ως αβάσιμων – νομιμοτόκως, με επιτόκιο υπολογιζόμενο σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 45 παρ. 1 του ν. 4607/2019 (αντί επιτοκίου 6% ετησίως που είχε ορίσει η εκκαλούμενη απόφαση) από την επίδοση της αγωγής σε αυτήν (16.7.2019) και έως την πλήρη εξόφληση, κατά τον βάσιμο λόγο της έφεσης της Περιφέρειας Αττικής, σύμφωνα με τον οποίο το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα είχε κρίνει ότι ο υπολογισμός των τόκων εν προκειμένω έπρεπε να γίνει με βάση επιτόκιο 6%, μεταρρυθμιζόμενης επομένως της εκκαλούμενης απόφασης κατά το μέρος που αφορά το ύψος του οφειλόμενου επιτοκίου για τον υπολογισμό των τόκων επί του προαναφερθέντος ποσού, ενώ συμφηφίστηκαν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων. Περαιτέρω, με την ανωτέρω απόφαση (1621/2025) το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο απέρριψε ως απαραδέκτως προβαλλόμενο τον λόγο αντέφεσης που προέβλεπε η εφεσίβλητη Ε.Κ. κατά της απορριπτικής κρίσης του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου ως προς την ένδικη αξίωση αποζημίωσης της αποθετικής ζημίας της, ύψους 42.000,00 €, ενώ απέρριψε συνολικά την αντέφεση της εφεσίβλητης Ε.Κ.

5. Σύμφωνα με το άρθρο 53 του ΠΔ/Τος 18/1989, όπως ισχύει:

«... 3. Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς, που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. 4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ,...».

Όπως έχει παγίως κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας για το παραδεκτό της αίτησης αναίρεσης απαιτείται η συνδρομή των προϋποθέσεων και των δύο ως άνω διατάξεων, ήτοι και του ελαχίστου ποσού της διαφοράς και των αναφερομένων στην παράγραφο 3 προϋποθέσεων, (βλ. ΣΤΕ 856/2013 επταμ., 110/2015, 107/2015, 1282/2014, 2177/2011 επταμ.).

Κατά τα παγίως κριθέντα (ΣΤΕ 2173/2014 7μ., 1016/2014, 4877/2012 7μ., 3525/2012 7μ., 1383/2012, 916/2012 7μ., 3374/2011 7μ.), η αίτηση αναίρεσης ασκείται, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, μόνον κατ' εξαίρεση, όταν τίθεται συγκεκριμένο νομικό ζήτημα, η επίλυση του οποίου ήταν αναγκαία για τη διάγνωση της οικείας υπόθεσης, η δε έλλειψη νομολογίας ή αντίθεση σε αυτήν δεν μπορεί σε κάθε περίπτωση να αναφέρεται σε ζητήματα αιτιολογίας, αλλά θα πρέπει να αφορά αποκλειστικά στην ερμηνεία διατάξεως νόμου ή γενικής αρχής, δυναμένης να έχει γενικότερη εφαρμογή. (ΣΤΕ 1457/2015, 1913/2014, 1016/2014, 3012/2013).

Περαιτέρω, όπως προκύπτει από το άρθρο 56 του ΠΔ/τος 18/1989, ως λόγοι αναίρεσης δεν μπορούν να προβληθούν λόγοι που ανάγονται στην εκτίμηση των αποδείξεων ή στην περί των πραγμάτων κρίση του Δικαστηρίου, παρά μόνο λόγοι που αφορούν παράβαση και εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου.

6. Στην προκειμένη περίπτωση η αποδοθείσα στην Περιφέρεια Αττικής παράλειψη όπως αυτή παρατίθεται στην σκέψη 13 της συνημμένης υπ' αρ. 1621/2025 δικαστικής απόφασης, δεν αφορά σε ερμηνεία διατάξεων νόμου ή σε νομικό ζήτημα κατά την έννοια που ανωτέρω εκτέθηκε, αλλά η σχετική κρίση του δικάσαντος Δικαστηρίου, περί του α) ότι η επίμαχη συρόμενη ιδιοκατασκευασμένη πόρτα, με την οποία επικοινωνούσαν τα δύο μέρη της κατασκήνωσης ήταν κακοσυντηρημένη, έφερε σκουριές και βαθιά διάβρωση στα σημεία συγκόλλησης της, β) ότι εάν τα αρμόδια όργανα της Περιφέρειας Αττικής (για την χορήγηση της άδειας λειτουργίας της παιδικής εξοχής – κατασκήνωσης) είχαν επιδείξει τη δέουσα επιμέλεια θα είχαν εντοπίσει την εκτεταμένη διάβρωση στα σημεία συγκόλλησης του υπάρχοντος στο επάνω μέρος της πόρτας στηρίγματος, η οποία – κατά τα κοινώς γνωστά – καταστρέφει τη συνεκτικότητα του υλικού και καθιστά επικίνδυνη τη χρήση του και θα είχαν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η εν λόγω πόρτα δεν διέθετε αξιόπιστο σύστημα ασφαλείας που να αποτρέπει τον εκτροχιασμό της καθώς και γ) ότι, και υπό την παραδοχή, ότι τον μηχανισμό ολίσθησης της πόρτας έφθειραν τα αμέτρητα ανοίγματα – κλεισίματα αυτής, την εν λόγω φθορά θα είχαν εντοπίσει τα αρμόδια όργανα της Περιφέρειας Αττικής εάν προέβαιναν και σε νέο έλεγχο, πλην όμως δεν προέκυψε ότι προέβησαν, ανάγεται στην εκτίμηση των αποδείξεων και συνεπώς ως προς την κρίση αυτή του Δικαστηρίου δεν μπορεί να προβληθεί παραδεκτός λόγος αναίρεσης.

7. Περαιτέρω και ως προς αυτές καθ' εαυτές τις αγωγικές αξιώσεις, οι οποίες συνολικά υπερβαίνουν το ποσό των 40.000,00 € που τίθεται, από τις ανωτέρω διατάξεις, ως ελάχιστη βάση για το παραδεκτό της αίτησης αναίρεσης λεκτέα τα εξής:

Όπως προκύπτει από την ως άνω απόφαση, το δικάσαν Δικαστήριο ήχθη στην κρίση του περί του ύψους της χρηματικής ικανοποίησης (50.000,00 €) για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που

υπέστη η εφεσίβλητη – ενάγουσα Ε.Κ. λαμβάνοντας υπόψη την το είδος και τις συνθήκες υπό τις οποίες έλαβε χώρα το επίδικο ατύχημα, εξαιτίας του οποίου διακινδύνευσε άμεσα η ζωή της και η ίδια βίωσε αισθήματα φόβου και αγωνίας, τα οποία αναβιώνουν παρά την παρέλευση των ετών, ότι λόγω της βλάβης της υγείας της ανετράπη κατά ένα μέρος η εξέλιξη της ζωής της και της προκλήθηκε επαγγελματική και συναισθηματική ανασφάλεια και συνεκτιμώντας, περαιτέρω, την ηλικία αυτής (52 ετών) και την κοινωνική και οικονομική κατάσταση αυτής.

Σύμφωνα με τη νομολογία του ΣτΕ, η κρίση ως προς το ύψος της χρηματικής ικανοποίησης σε συγκεκριμένη περίπτωση σχηματίζεται από την εκτίμηση πραγματικών περιστατικών και ως εκ τούτου δεν συνιστά νομικό ζήτημα, λόγος δε, αναίρεσης ως προς το εύλογο του ύψους του ποσού, μπορεί να προβληθεί υπό εξαιρετικές περιστάσεις, ήτοι εφόσον είναι δυσανάλογα υψηλό, με αποτέλεσμα να παραβιάζεται η ΑΚ 932 και η συνταγματική αρχή της αναλογικότητας και υπό την προϋπόθεση ότι συντρέχουν και οι λοιπές προϋποθέσεις περί του παραδεκτού.

Υπό τα ανωτέρω, δεν χωρεί, κατά την άποψή μας, παραδεκτός λόγος αναίρεσης ως προς αυτό καθ' εαυτό το ύψος της χρηματικής ικανοποίησης.

Περαιτέρω, όπως ομοίως προκύπτει από την ως άνω δικαστική απόφαση, το δικάσαν Δικαστήριο επιδίκασε στην εφεσίβλητη – ενάγουσα Ε.Κ. το ποσό των 4.320,00 € για πλασματικές δαπάνες αποκλειστικού νοσοκόμου/οικιακού βοηθού (κατ' άρθρο 930 παρ. 3 Α.Κ.) καθώς και το ποσό των 30.000,00 € ως αυτοτελή αποζημίωση λόγω της μόνιμης αναπηρίας που υπέστη εξαιτίας του ένδικου ατυχήματος (κατ' άρθρο 931 Α.Κ.). Στο μέτρο, ωστόσο, που δεν δύναται να προβληθεί, κατά τα ανωτέρω, λόγος αναίρεσης και για το ύψος της χρηματικής ικανοποίησης, δεν μπορεί παραδεκτός να προβληθεί λόγος αναίρεσης μόνο ως προς το ύψος της αποζημίωσης για τις πλασματικές δαπάνες αποκλειστικού νοσοκόμου/οικιακού βοηθού και για την μόνιμη αναπηρία του άρθρου 931 Α.Κ., καθότι τα εν λόγω ποσά συνολικά (4.320,00 € + 30.000,00 € = 34.320,00 €) υπολείπονται του ποσού της διαφοράς των 40.000,00 €.

Ενόψει των ανωτέρω εισηγούμαστε την μη άσκηση αίτησης για την αναίρεση της υπ' αρ. 1621/2025 απόφασης του 6^{ου} Τριμελούς Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Μετά από διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών της
η Περιφερειακή Επιτροπή
ομόφωνα αποφασίζει

την μη άσκηση αίτησης για την αναίρεση της υπ' αρ. 1621/2025 απόφασης του 6^{ου} Τριμελούς Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Ο Πρόεδρος

Νικόλαος Χαρδαλιάς

Τα Μέλη

**Τουμαζάτου Μαριάννα
Κωνσταντέλλου Αθηνά
Παπασπύρου Αθανασία
Βάρσου Μαργαρίτα
Βλάχου Γεωργία
Λογοθέτη Αικατερίνη
Γεράκη Αικατερίνη
Μακρή Σταυρούλα (Ρούλα)
Αγγέλης Σπυρίδων
Μαγκανάρης Νικόλαος**